

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5599/2541

พนักงานอัยการ จังหวัด กำแพงเพชร โจทก์ นาย ดาบตำรวจ ทอง เจือ บุญ สุวรรณจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 1, ป.วิ.อ. มาตรา 188, ป.วิ.อ. มาตรา 264, ป.วิ.อ. มาตรา 265, ป.วิ.อ. มาตรา 268, ป.วิ.อ. มาตรา 335, ป.วิ.อ. มาตรา 357, ป.วิ.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 1

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเป็นเจ้าของพนักงานตำรวจเขียนข้อความลงในใบสั่งจ่ายน้ำมัน ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าตนไม่มีอำนาจกระทำได้ จึงเป็นความผิดฐานปลอมเอกสาร การที่จำเลยนำเอกสารปลอมไปยื่นต่อพนักงานของสถานีบริการน้ำมันเพื่อประโยชน์ในการเติมน้ำมันในรถยนต์ของจำเลย จึงมีความผิดฐานใช้เอกสารปลอมด้วย เอกสารใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวเป็นเอกสารซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจผู้ทำหน้าที่พลขับจะต้องกรอกข้อความให้ชัดเจนว่าเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในราชการใด จำนวนเท่าใด จึงเป็นการทำขึ้นในหน้าที่ อันเป็นเอกสารราชการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 1(8) การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการปลอม ใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ถูกลักไป ต่อมาตกอยู่ในความ ครอบครองของจำเลย เมื่อจำเลยนำไปกรอกข้อความเพื่อใช้สิทธิเติมน้ำมัน ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยทราบว่าใบสั่งจ่าย น้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวได้มาจากการกระทำผิดฐานลักทรัพย์ จำเลยจึงมีความผิดฐานรับของโจร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 188, 264, 265, 268, 335, 357, 91 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 และมาตรา 357 วรรคแรกการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันเรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานรับของโจร จำคุก 1 ปีฐานปลอมเอกสารราชการ 3 กระทง และฐานใช้เอกสารปลอม 3 กระทงแต่จำเลยใช้เอกสารปลอมขึ้นเองจึงลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมตามมาตรา 268 วรรคสอง เพียง 3 กระทง จำคุกกระทงละ 1 ปีรวมจำคุก 4 ปี ข้อหาอื่นให้ยกจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยในข้อหาใช้เอกสารราชการปลอม 3 กระทง จำคุกกระทงละ 6 เดือน เมื่อรวมกับโทษในข้อหารับของโจรตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้วเป็นจำคุก 2 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งลงในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยรับราชการอยู่ที่สถานีตำรวจทางหลวง 1 กองกำกับการ 5 จังหวัดตาก ในตำแหน่งพนักงานวิทยุประจำสถานีและเคยได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานประจำรถโดยนั่งรถวิทยุตำรวจทางหลวงไปกับเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งเป็นผู้บังคับรถหรือพลขับในการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำมาใช้กับรถวิทยุตำรวจดังกล่าว ทางสถานีตำรวจทางหลวง 1 กองกำกับการ 5 จังหวัดตากมีข้อตกลงกับสถานีบริการน้ำมันรวม 3 แห่งห้างหุ้นส่วนจำกัดพงษ์เกษตรบริการเป็นสถานีบริการน้ำมันแห่งหนึ่งที่มี

ข้อตกลงกับสถานีตำรวจทางหลวง 1 โดยตกลงว่าเมื่อมีการนำรถยนต์ตำรวจของสถานีตำรวจทางหลวง 1 กองกำกับการ 5 จังหวัดตาก มาเติมน้ำมัน พลขับประจำรถแต่ผู้เดียวจะเป็นผู้กรอกข้อความในใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง แล้วมอบให้สถานีบริการน้ำมันไว้แล้วสถานีบริการน้ำมันจะให้พลขับลงชื่อในใบยืนยันสินค้า เมื่อครบกำหนดหนึ่งเดือนจึงจะนำใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงมาเบิกเงินจากสถานีตำรวจดังกล่าวต่อมาตามวันเวลาที่โจทก์ฟ้อง ใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เลขที่ 742288, 742396 และ 682887 ซึ่งอยู่ในความครอบครองของนายดาบตำรวจสุรัชย์ จินดากุลจำเลยตำรวจผู้พิพากษา และนายดาบตำรวจชิต ปรานี ตามลำดับถูกคนร้ายลักไป ต่อมาวันที่ 17 มิถุนายน 2534 วันที่ 18 มิถุนายน 2534 และวันที่ 5 กรกฎาคม 2534 มีผู้นำใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวไปกรอกข้อความแล้วนำไปยื่นต่อนายเพชรธัมมงาม และนายสมเดช เกษรังสรรค์ พนักงานของสถานีบริการน้ำมันห้างหุ้นส่วนจำกัดพงษ์เกษตรบริการ เพื่อเติมน้ำมันเชื้อเพลิงตามเอกสารหมายเลข จ.1 ป.จ.1 (ศาลจังหวัดตาก) และ ป.จ. 3 (ศาลจังหวัดตาก) ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกมีว่า จำเลยกระทำความผิดฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอมหรือไม่ เห็นว่าพยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักมั่นคงฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้เขียนข้อความลงในใบสั่งจ่ายน้ำมัน ทั้ง ๆ ที่ จำเลยทราบดีว่าไม่มีอำนาจกระทำได้ จำเลยจึงต้องมีความผิดฐานปลอมเอกสารและข้อเท็จจริงยังฟังได้ต่อไปว่า จำเลยนำเอกสารปลอมไปยื่นต่อพนักงานของสถานีบริการน้ำมันเพื่อประโยชน์ในการเติมน้ำมันในรถยนต์ของจำเลย จำเลยจึงต้องมีความผิดฐานใช้เอกสารปลอมด้วยและเอกสารใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวเป็นเอกสารซึ่งเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งทำหน้าที่พลขับจะต้องกรอกข้อความให้ชัดเจนว่าเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในราชการใด จำนวนเท่าใดอันเป็นการทำขึ้นในหน้าที่ จึงเป็นเอกสารราชการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 1(8) จำเลยจึงมีความผิดฐานปลอมเอกสารราชการปลอม ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า จำเลยกระทำความผิดฐานรับของโจรหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงถูกลักไป ต่อมาได้ตกอยู่ในความครอบครองของจำเลย โดยจำเลยนำไปกรอกข้อความเพื่อใช้สิทธิเติมน้ำมันทั้ง ๆ ที่จำเลยไม่มีสิทธิที่จะทำได้ แสดงว่าจำเลยรับไว้โดยทราบว่าใบสั่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ จำเลยจึงมีความผิดฐานรับของโจร พยานหลักฐานจำเลยไม่สามารถหักล้างพยานโจทก์ได้ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมลักษณ์ จัดกระบวนพล · สมปอง เสนเนียม · อนันต์ โรจนเนืองนิตย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5599/2541>